

Victor van Dalen en Henriette Faas: 'De Ruïne.' Uitgeverij de Brouwerij Maassluis, 2009. ISBN 9789079905189 (Psychiatrie/Mishandeling/1) zie ook : www.lcvt.nl, www.eleos.nl, www.amk-nederland.nl <http://uitgeverijdebrouwerij.weblog.nl/uitgeverijdebrouwerij/2009/02/interviewvicto.html>

Over de schrijvers: Victor van Dalen (1962) leren we kennen in het boek en Henriette Faas is zijn uitgeefster.

Soort boek/stijl: Ervaringsverhaal van Victor, verhalend beschreven in de eerste persoon enkelvoud. Victor besloot twee jaar geleden dit boek te schrijven, stuurde het manuscript naar Henriette Faas, waarna ze het samen hebben afgemaakt. Het boek bestaat uit vier delen met een nawoord van Hameeda Lakho van de Stichting Geheim Geweld.

Korte beschrijving: Dit boek is de openhartige, verbijsterende getuigenis van Victor van Dalen, waarin hij beschrijft hoe hij in zijn jeugd mishandeld en verwaarloosd werd en welke vergaande gevolgen dat had op zijn leven. Hij groeide op in Oosterhout in een gezin met nog 5 broers en een zusje. Ze hadden weinig geld, dat vooral opging aan drank. Als kind leerde hij chaos, onzekerheid, verdriet, vernederingen, wantrouwen en angsten kennen. Hij werd verdacht van epilepsie gebruikte daarvoor medicijnen en ontwikkelde een negatief zelfbeeld. Hij beschrijft ook hoeveel moeite het hem kostte om na zijn jeugd zelfstandig te leven zonder brokken te maken. Dat lukte niet meteen. Hij deed zelfmoordpogingen, zwalkte door het leven, belandde in de psychiatrie, ging begeleid wonen, had verkeerde baantjes en vele teleurstellingen. Hij belandde zelfs in de gevangenis en gaat werken voor gelovige gemeenschappen. Voordat duidelijk werd dat hij een posttraumatische stress stoornis had ontwikkeld werd hij eerst gediagnosticeerd als schizofreen, borderliner, psychotisch. Uiteindelijk gaat het beter wanneer hij Anne tegenkomt, met haar trouwt en een goede baan krijgt bij KPN. Maar niet alles verloopt dan gladjes. Want KPN moet inkrimpen waardoor hij werkeloos wordt en in elkaar klapt. Eindelijk, wanneer hij in Friesland gaat wonen en bij een psycholoog van GGZ Friesland een goed luisterend oor vindt en een diagnose waar hij wat aan heeft wordt het leven lichter en draaglijk.

Wat viel op: Hoe moeizaam het leven is, wanneer een jeugd zo moeilijk is geweest en vol onzekerheden. De enorme hoeveelheid ellende in het leven van Victor. Zijn gelatenheid en de moeite die hij heeft om zich niet als speelbal te laten gebruiken.

Citaten: Pag. 21: "Een indrukwekkend postuur had hij niet, maar er zat enorm veel kracht in dat kleine, magere lijf van mijn vader. Hij sloeg ons steeds vaker, zo hard en genadeloos, dat je lag te happen naar lucht. Intussen vloekte en schreeuwde hij: 'Ik maak je kapot, ik maak je kapot, en als je durft te huilen dan krijg je nog meer, begrijp je dat? Begrijp je dat? Rotjongen, vuile rotjongen! ...'"

Pag. 93: "Diezelfde zomer kreeg ik opnieuw een black-out en kwam ik weer in Amsterdam terecht waar ik een aantal dagen bleef rondzwerven. Ergens in een portiek moet ik in slaap zijn gevallen, want op een gegeven moment werd ik huilend wakker, terwijl ik ervan overtuigd was dat mijn moeder over me heen gebogen stond en tegen me schreeuwde en me sloeg."

Pag. 234-235: "Ze luisterde onafgebroken naar me en ik voelde dat ze me serieus nam. Daarom durfde ik haar ook te vertellen dat ik bang was en boos. Dat ik bijna

niemand meer vertrouwde en mezelf een loser vond (...).Buiten stond ik stil en haalde heel diep adem. Terwijl ik de lentelucht gretig in mijn longen zoog, even vasthield en weer uitblies, leek het alsof ik me al beter voelde.”

Recensies: Gijsbert Wolfers Reformatorisch Dagblad 11/2/2009:

<http://www.refdag.nl/artikel/1391116/Een+geruineerd+leven.html> :” ....Het is dat de lezer in hoofdstuk 1 constateert dat het beter met Victor gaat, anders zou het boek hem af en toe de lust ontnemen verder te lezen. Toch heeft ”De ruïne” het karakter van een thriller. Je wilt weten: hoe loopt het definitief met Victor af? Eén ding is zeker: zijn ettelijke zelfmoordpogingen zijn niet geslaagd....”

Hameeda Lakho (Pag. 238-239 boek): ”De ruïne” is een getuigenis met schrijnende voorbeelden van hoe een weerloos kind is overgeleverd aan de macht van volwassenen. Een kind is niet verantwoordelijk voor zijn bestaan en kan zichzelf niet beschermen. Mijn ouders hadden de macht mij te breken, wat ze stelselmatig probeerden te doen door mij te slaan en te vernederen. Zij leerden mij wat angst, haat, schuld en afwijzing betekenden.”